

FINN C1: FELSŐFOK BESZÉDÉRTÉS (GÉPI HANG)

MEGOLDÓKULCS

Válaszoljon az alábbi kérdésekre magyarul, a hallott szöveg alapján! **20 pont**

1. Hogyan változott a farkasok száma Finnországban az utóbbi években? **3 pont**

1995-ben még 140 farkas volt (1),

most 100 körül (1).

Tavaly Finnországban hat helyen, Oroszországban a határ közelében 2 helyen születtek kölykök, ez kevés (1).

2. Mi a helyzet Svédországban? **3pont**

Tíz éve még csak három farkasuk volt (1),

most 80 körül (1).

Ők sokkal többet áldoznak a farkasok okozta károk enyhítésére (1).

3. Mi a finnek célja, és mikorra akarják elérni? **2 pont**

2010-re (1)

150 farkast szeretnének (1) (– az ország méretéhez képest ez nem sok).

4. Milyen különbségek vannak az egyes országrészek között? **3 pont**

Kainuuban és ÉK-Finnországban nő a farkasok száma (1),

Észak-Karjalában csökken (1),

Nyugat-Finnországban állandóan csökken (1).

5. Mi a helyzet a kilövési engedélyekkel? **4 pont**

Annyival kevesebb kilövési engedélyt kellene adni, amennyi farkas elpusztul (1)

az orvvadászat vagy a rendőri engedéllyel történő kilövések miatt (1),

de ez sajnos nincs így (1).

Pedig minden egyed számít, ha ilyen kevés van belőlük (1).

6. Honnan próbál a kutató pénzt és együttérzést szerezni a farkasok számára? **3 pont**

A Földművelésügyi, a Környezetvédelmi Minisztériumból (1),

EU-szervektől (1),

vadászársaságoktól, önkormányzatoktól, magánszemélyektől (1).

7. Mit kell elhítenni a gazdákkal és általában a finnekkel? **2 pont**

Hogy Finnországban nemcsak a bárányoknak, hanem a farkasoknak is helyük van (1),

és nem kell félni a farkastól (1).

SZKRIPT

Mitä merkillistä suomalaisten päässä tapahtuu? Samaan aikaan, kun Suomen susikanta vähenee, suomalaiset ovat ryhtyneet pelkäämään susia entistä enemmän.

Vielä 1995 Suomessa oli jotakin 140 sutta. Nyt niitä on suunnilleen sata. Viime vuonna pieniä pentuja syntyi Suomessa kuuteen ja heti itärajan takana kahteen muuhun pesään. Määrä kuulostaa olemattomalta – mutta sekin on ennätys.

Jopa ruotsalaisten on onnistunut kasvattaa omien susiensa luku jo lähelle Suomen kantaa. Kun naapurissa vielä vuosikymmenen alussa asui vain kolme sutta, niitä on nyt kahdeksisenkymmentä. Mutta Ruotsin vuotuiset petokorvausmäärärahat ovat 40 miljoonaa, Suomen 10 miljoonaa. Ruotsissa on rakennettu jo sata sähköistettyä petoaitaa, joiden sisällä karja on turvassa – ja Suomessa kolme.

Neljä vuotta sitten suurpetotoimikunta asetti tähtäimekseen susimäärän kasvattamisen 150 yksilöön. Suomen kokoisessa maassa sekin on jokseenkin velto tavoite, mutta turvaisi edes kannan säilymisen. Lukuun pitäisi päästä viimeistään 2010.

Tällä hetkellä susien määrä kasvaa vain Kainuussa ja Kaakkois-Suomessa. Pohjois-Karjalassa se on vähentynyt, ja läntisessä Suomessa se putoaa koko ajan. Myös salametsästys yleistyy. Luonnonsuojeluliiton mielestä kaikki luvattomasti, poliisin erityisluvoin tai muuten ammutut ilvekset, karhut ja sudet pitäisi vähentää metsästyskiintiöstä. Niin ei tapahdu läheskään aina. Kun kanta on pieni, jo yhden eläimen kaatamisella tai jättämisellä henkiin on vaikutusta.

Petotutkija Riku Lumiaro Suomen luonnonsuojeluliitosta on se henkilö, joka vuosien mittaan on ahkerimmin yrittänyt saada sudelle rahaa tai edes harmitonta myötämieltä. Lumiaro on pommittanut niin maa- ja metsätalousministeriötä, ympäristöministeriötä, EU-viranomaisia, riistanhoitopiirejä, kuntia kuin yksityisiä maanviljelijöitä saadakseen nämä uskomaan, että Suomeen mahtuu niin lampaita kuin susiakin.

Jopa ihmisten asenteita voidaan muuttaa rahalla, Lumiaro tietää. Ilman varoja suomalaiset eivät ikinä lakkaa pelkäämästä sutta.